

זבחים עה

עניין: ב' קרבנות ציבור שנתערבו

בקרבן חטאת דיחיד

יד אליהו

מה דאמרינן כאן ואם נתן ארבע מכולן יצא, וכתבו התוס' על זה פי' בקונטרס מזה שנים ומזה שנים, ותמה הברכת הזבח על זה דלא נמצא כן ברש"י שלנו, אבל נמצא כן ברש"י כ"י, והיינו שלא נתערבו רק שתי חטאות ונותן מזה שנים ומזה שנים ועל זה תמהו התוס' דהרי באחד מכל חטאת סגי וכו' לכן פירשו הם דקאי על כל ארבע חטאות הנזכרים כאן דהיינו שתי חטאות יחידים ושתי חטאות ציבור, והשתא אתי שפיר לשון, מכולן, שאמר שהרי התוס' בכתובות ח' א' ד"ה שהכל וכו', כתבו שבכל מקום שתמצא בש"ס תיבת כל או כולם או כולהו בלשון הגמ' צריך לכלול בתוכו לכל הפחות ג' דברים וכן משמע מדברי התוס' ב"ק נט ב' ד"ה לבתה וכו' הספורנו עה"ת בפ' תולדות עה"פ, ויקרא אותה שבעה, וכו' הכ"מ ספ"ו מה' יסודי התורה, ואם איתא דקאי רק על שתי חטאות שנתערבו הי' צריך לומר ואם נתן ארבע משתיהן לא, מכולן, לשיטת תוס' הנ"ל והשתא ניחא.

חשק שלמה

קרבן יחיד שנתערב וכו' וקרבן ציבור שנתערב וכו'. נ"צ הדבר מתמיה לנאורה דכיון דמייירי הבריייתא בחטאת ציבור שנתערב בחטאת ציבור וכמו דמסיק נותן ד' מתנות מכל אחד היכי משכחת לה יום שיש בו שתי חטאות החילונוט של ציבור ויהי' מותר להקריב זו חטאת יחיד שהרי לא משכחת לה שתי חטאות של ציבור רק צר"ה או צחג השצועות ואז אסור להקריב קרבן יחיד דאפילו למ"ד דנדרים ונדבות קרבין ציו"ט ה"מ עולות ושלמים דצאין צנדר או צנדרה אצל חטאת יחיד צוודאי לא ושוב אחר זמן רב מנאמי להגאון בעל חק נתן שהעיר בזה ותי' דמשכח"ל ציוס שמיני למולאים דהקריבו אז שני שעירים של ציבור חטאת ר"ח וחטאת של שמיני למולאים ע"ש ואמנם הדבר דוחק דמאי אינטיריך הבריייתא לחקור צדצר שעתה אינו צמליאות כלל אך צפשוטו י"ל דמייירי ששכח שהיוס יו"ט ושחט חטאת יחיד וקיי"ל צצליה דף כ' ע"צ דהדס יורק והצצר יאכל ע"ש ושפיר הולך לאשמעינן דהיאך הדין אס נתערבו הדמים וצרישא דמייירי צנתערבו חיינ צלל"ה ניחא דכיון דנתערבו צשל יחיד ע"כ צריך לשחוט כולן דהא לא ידעינן איזה שעירים הם של ציבור ואס לית להו לצבור שעירים אחרים אלא הם ע"כ צריכין לשחוט כולן וזה פשוט:

ספורנו תולדות כו, לג

(לג) ויקרא אתה שבעה. קרא אָת הַבָּאָר 54 "שבעה", מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה מְקוֹם 55 שְׂבִיעִי שָׁבוּ חֲפָרוּ בָּאָר: — ג' שֶׁל אֲבֵרָהֶם שֶׁסָּתְמוּ פְּלִשְׁתִּים, בָּאָמְרוּ "וְכָל הַבָּאֲרֹת... סָתְמוּם פְּלִשְׁתִּים" (פסוק טו), וְלֹא יֵאמָר 'כָּל' בְּפָחוֹת מִג' 56. וְג' שֶׁל יִצְחָק שֶׁהָן "עֶשֶׂק" "שִׁטְנָה" ו"רְחוּבוֹת", וְזֶה הִיָּה הַשְּׂבִיעִי שֶׁקָּרְאוּהוּ

חק נתן

בא"ד וי"ל דקאי על כל ארבע חטאות שנים של יחיד ושנים של ציבור וכו' עכ"ל. תימה איך משכחת לה שתיים חטאות של ציבור דאיתרמו בבת אחת בשלמא שתיים חטאות של נשיא כגון שהיה חייב שתיים אבל שתיים חטאות של ציבור לא משכחת לה דאיתרמו בבת אחת עם שתיים חטאות של נשיא דלא משכחת שתיים חטאות של ציבור בבת אחת אלא או ביום ר"ה דאיכא חטאת של היום וחטאת של ר"ח או ביום עצרת דאיכא חטאת של היום וחטאת של שתי הלחם ובאותם ימים לא משכחת חטאת של יחיד שאינה דוחה יו"ט. בשלמא לפירש"י דליכא אלא שתי חטאות אחת של יחיד ואחת של ציבור משכחת לה כגון בחול המועד או ביום ר"ח אלא לתוס' שפירשו שתיים של ציבור לא משכחת להו בבת אחת עם של יחיד. ואין לומר דמשכחת לה לחטאת של יחיד עם ב' חטאות של ציבור כגון דאיתרמו עם שעירי ע"ז הא ליתא דאיך קאמר נותן ד' מתנות מכל אחד ואחד הא שעירי ע"ז טעונים מתן דמים בפנים והניתינן בפנים שנתערבו בניתינן בחוץ ישפכו לאמה כדתנן לקמן דף פ"א ע"ב. וי"ל דמשכחת לה ביום חינוך כדאשכחן ביום ראשון של חינוך המשכן שהיה ר"ח ניסן שהיו שם שלש חטאות שעיר ר"ח ושעיר העם ושעיר נחשון ודו"ק.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMIPORTAL

KOLHALASHON